

[PRZYWRZAŁY *part praet act*

a jasne.

sg m N przywrzały. ◇ A przywrzały. ◇ f G przywrzał(e)j. ◇ A przywrzałą. ◇ pl A subst przywrzał(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

Który przyłgnął, przyklejony, mocno zespolony z czymś: Przywrzały/ Adustus. Volck Vvv4v.

przywrzały do czego: Ze go [Jezusa] zewlekli z szkarłatowey szaty/ áby więtszą boleść vczuł/ z odzierania odzieży/ iuż do ciała przywrzały. BzowRóż 76.

Przen: OrszakPos 100v; Drudzy ná dnie głębokim z siebie oczyściáią Przywrzałą złość/ lub ogniem iá wyégáć mułzá VergKoch 177 (Linde s.v. 1. przywrzec).

przywrzały komu: Bowiem ciało náffe tak przes grzech iest fkażone/ że y chočia grzechy nam fá odpulfzione a zakryte/ przed fie/ przes przywrzałe nam grzechy/ przekałzka fie ftawa/ że Bogu powolni być niemożemy UstKościel 40.

Cf 1. PRZYWRZEC

MC